

# РЕШЕНИЕ

№ 11576

гр. София, 04.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова**

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов**

**Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разглежда дело номер **1281** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. М. М. Х., чрез адв. Г. Г. срещу Решение № 4691/28.10.2024 г., постановено по НАХД № 11197 от 2024 г. по описа на СРС, НО, 8 състав, с което е потвърден електронен фиш серия Г № 0065813, издаден от СДВР, с който на С. Х. е наложена глоба в размер на 250 лева на основание чл. 638, ал. 1, т. 1, вр. чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност и необоснованост на постановения съдебен акт, поради съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и електронния фиш. Моли съда да присъди възнаграждение за безплатна правна помощ в настоящото производство и в първоинстанционното такова.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел "Пътна полиция", чрез представени писмени бележки моли обжалваното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, XV – ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав приема, че решението е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 20.05.2024 г. в 19:50 часа с автоматизирано техническо средство № MD1197 е заснето, че моторно превозно средство - лек автомобил „Б. 535 Д“ с рег. [рег.номер на МПС] , се движи по Софийски Околовръстен път срещу № 36 с посока на движение от [улица]към [улица], като за МПС не е сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и не е спряно от движение.

Направена е справка за собственост в системата на ОПП-СДВР, след което на С. М. М. Х. в качеството на собственик на МПС е съставен атакуваният електронен фиш, издаден от СДВР, с който е наложена глоба в размер на 250 лева на основание чл. 638, ал. 1, т. 1, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

С обжалваното решение районният съд е потвърдил електронния фиш, като е приел, че фактическата обстановка, описана в електронния фиш, е установена въз основа на обективно заснети и записани данни, индивидуализиращи моторното превозно средство, чрез което е осъществено нарушението. Снимката, която го доказва, е изготвена чрез предвидено в закона техническо средство - автоматизирана преносима система, която записва нарушенията без намесата на контролен орган. Същото безспорно установява кой е автомобилът, движещ се, без за него да е сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение. Счел е, че наложената глоба е в законоустановения абсолютен размер от 250 лева, поради което отсъстват предпоставки за ревизиране размера на глобата.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, поради което и на основание чл. 220 от АПК се приемат за доказани фактите от СРС.

В разпоредбата на чл. 461 от КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и „Гражданската отговорност“ на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, а именно – застраховката, свързана с притежаването и използването на МПС. Разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ вменява задължение за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на лице, притежаващо МПС, което е регистрирано на територията на Р. България и не е било спряно от движение. За

неизпълнение на посоченото задължение нормата на чл. 638, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КЗ предвижда административно наказание „глоба“ в размер 250 (двеста и петдесет) лева, когато собственикът е физическо лице и „имуществена санкция“ в размер 2000 (две хиляди) лева за юридическо лице или едноличен търговец. Съгласно ал. 4 на чл. 638 от КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика на МПС се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. Според нормата на чл. 647, ал. 3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата (ЗДвП). По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вкл. регламентираните изисквания за съдържанието на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. 2-ро ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на КЗ, формално съответства на императивните изисквания по чл. 189, ал. 4 ЗДвП относно неговото съдържание. Деянието е описано като „нарушение на КЗ, заснето с автоматизирано техническо средство/система“, като е посочен номерът на техническото средство. В ЕФ е дадена и цифровата квалификация на нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, която норма съдържа една единствена хипотеза, а именно - задължение за сключване на договор за застраховка „Гражданска отговорност“, на автомобилистите от всяко лице, което притежава МПС - регистрирано на територията на Р. България и не е спряно от движение. В обстоятелствената част на акта е посочено „установено управление на МПС, регистрирано в Р. България, което не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, което настоящият съдебен състав намира за достатъчно описание на деянието, за да се приеме, че изискването на закона е изпълнено надлежно от административно - наказващия орган. Макар и лаконично, описаното дава в достатъчна степен яснота относно фактическия състав на нарушението, който от своя страна позволява да се подведе под съответната правна норма. Електронният фиш, като писмено обективизирано изявление, съдържа изначално определения в закона минимален обем от информация, от която става ясно и се разбира какво нарушение е извършил С. Х., за когото не е спорно, че е собственик на МПС с ДК [рег.номер на МПС] и съответно е задължен субект по смисъла на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ. Наложена санкция по чл. 638, ал. 4 във вр. ал. 1, т. 1 от КЗ, освен това, води също до извод, че нарушението е именно за несклучване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, каквато е посочена в правната норма. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че наказаното лице да разбере в какво е обвинено и адекватно да организира

защитата си. Необорена остава представената от Гаранционния фонд справка, че към датата на нарушението 20.05.2024 г., посоченото МПС няма активна застраховка „Гражданска отговорност“.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено в размер на 80 лева на основание чл. 27е от НЗПП.

Водим от горното, Административен съд София - град, XV - ти касационен състав  
РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4691/28.10.2024 г., постановено по НАХД № 11197 от 2024 г. по описа на СРС, НО, 8 състав

ОСЪЖДА С. М. М. Х., да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.